

SLZY V OČÍCH ANEB OTEC ROMUALD BODUJE ANEB O POSTUPNÉM UZDRAVOVÁNÍ.

Odpoledne prvního letošního letního dne jsme čekali návštěvu otce Romualda s početným zástupem jeho polských farnic a farníků. Nás tady na faře, ve tři odpoledne, kdy měli dorazit, bylo jenom asi pět, všichni v plné práci v kuchyni, kromě mě, který jsem se svíjel kdesi v koutku po již několikadenním utrpení následkem požití zkaženého jídla. Bylo mi opravdu zle. Tělesná nevolnost, bolest a k tomu i napětí z různých vlekých problémů ve farnosti.

Ale když konečně dorazili – bylo jich šestnáct a měli hodinové zpoždění, což nás zachránilo od trapasu, protože jsme se do té doby stačili dostatečně rozmnožit – přišli s otcem Romualdem hrajícím na kytaru a se zpěvem a vším možným zpívaným blahopřáním a požehnáním. A mně bylo dobře (přinejmenším na duši) a měl jsem slzy v očích, když jsem viděl ta jejich srdce na dlani a lásku k Bohu, Panně Marii, svému knězi a k nám. A zářící radost.

Tak začalo mé uzdravování. Po pár dnech, kdy jsem si myslel, že umřu, tady sám na faře. Nezabírala ani antibiotika, až společenství v Boží lásce. U fary bylo moc dobře, setkali se Češi, Slováci a Poláci, kteří se potkali již před rokem v Lázních Chudoba (Kudowa Zdrój), jiní se tu srdečně setkali

foto: P. Jarešová

*Chcete se o těchto botkách dozvědět něco více?
Hledejte dále v obsahu tohoto čísla!
Určitě nebudete litovat.*

foto: J.Němcová

poprvé. Přišli staří i mladí. Paní Hankeová vyšla vstříc svému příteli, měli si hodně co říci, musel jsem je po čase lákat zpět k ostatním.

Marcel Adamus postával před o.Romualdem s merunou a nakonec se dočkal splnění loňských příslibů, že si zakopou. Kolik to bylo, Marceli?

foto: J.Němcová

foto: E. Šilerová ml.

Marian pro jistotu donesl merunu až před oltář a jeho trpělivost a cílevědomost slavila úspěch. Rok starý slib nakonec dospěl ke svému naplnění.

O.Romuald skóroval. Myslím, že bylo dobře jemu i polským poutníkům i všem nám. Zpívali jsme a povídali o životě farností. Po všech těch letech, kdy odešel z naší farnosti do rodného Polska, mu zůstává petrovická farnost blízká a my to cítíme. Byl jsem znovu dojat, když mu Mirek při poděkování na konci česko-polské mše sv., kterou jsme spolu slavili, s láhví vína dal ujištění (s poukazem na přípitek ze svatojánského žehnání vína: „Pij lásku sv.Jana!“), že ji může pít a přitom přijímat lásku petrovických farníků. Děkuji Mirku, to jsou také slova, která hojí. Hojí se bolesti deset let staré.

Večer jsme se s dojetím rozloučili u polského autobusu: „Do zobačenia! S Panem Bogiem!“ Však se brzo můžeme znovu potkat. Kuj železo, dokud je žhavé. Když jsou tu navázaná přátelství, když se nabízí vzájemná inspirace, proč nevyužívat příležitostí. Další bod otce Romualda: **SRDEČNÉ POZVÁNÍ NA POUŤ KE CTI SV.BARTOLOMĚJE DO KUDOWY, „NA ODPUST ŚW.BARTŁOMIEJA, APOSTOLA, 24.SIERPNIA 2008“**. Můžeme přijet už od pátku 22.8., ubytování a všechno ostatní bude zajištěno. Ne, že by Poláci byli bohatší než my, ale jsou velmi velkorysí, že? Pout' vyvrcholí mší svatou v neděli od 16.00 hod. Protože bývá okolo tisíce poutníků, bude na louce u kostela. Otec Romuald mě požádal, abych bych hlavním celebrantem a kazatelem. Ještě, že máme na pomoc náš milý česko-polský pár Jirku a Olu (*PhDr.Jiří Friedl se snoubenkou – pozn.red.*). Ti se mnou procvičí výslovnost textů z misálu a budou tlumočit mé kázání. Pro Vás z polštiny. Ehm, promiňte, z češtiny do polštiny.

A další bod otce Romualda: vyslovil svou touhu všemi prostředky pro něho dostupnými podpořit vybudování pastoračního centra pro tuto naši farnost, u jejíhož zrození stál jako rodič. Své rodičovství vnímá jako trvajícím. To je obrovská úleva pro mě, když vnímám, že sdílí mé/naše starosti. Vyhlásil, že sbírka z oné srpnové pouti bude celá věnována na vybudování petrovického centra. A že se to může opakovat na dalších takových poutích, ještě letos na podzim. Představte si, oni jistě mají také spoustu vlastních potřeb, ty dávají stranou a stojí o to, aby se v tak dalekých Petrovicích budovalo zázemí pro život farnosti. Dochází mi, jak je to úžasný příklad života který ilustruje slova Pána Ježíše citovaná sv.Pavlem ve Skutcích apoštolských (20,35): ***Blaženější je dávat než dostávat.*** Když jsem toto Romualdovo pozvání a nabídku v neděli ohlásil a pak jsme po mši sv. zpívali tu samou mariánskou píseň s nápěvem známým i

v Polsku jako v sobotu, opět jsem měl plné oči slz. Uvědomil jsem si, že v této době, kdy by nás mohly zastrašovat finanční nároky budoucího projektu, posílá Bůh své anděly: „*Neboj se, jen věř. Svěř své starosti Boží Matce. Posílám Ti lidi milující Církev. Hleďte nejprve Boží království, ostatní Vám bude přidáno...*“.

Mám naději, že i to všechno plánované putování tohoto léta směřuje ke spojení cest lidí dobré vůle, lidí Božích, lidí Církeve. Farní dovolená s poutí na Velehrad, katolická charismatická konference v Brně, další etapa pouti naší farnosti ke hrobu sv. Jakuba, cesta s mládeží do rumunských hor a zvláště pak česko-polská pouť na konci srpna do Kudowa Zdrój. Věřím, že nás polští přátelé opět ohromí svou láskou a štědrostí. Pojďme si tam na pouť pro Boží lásku, vždyť ji potřebujeme, pojďme tam lásku dávat i přijímat. Láska a věčnost a radost chodí vždy společně. **Prosím, pojed'te tam se mnou**, ať je to setkání našich farností. Já ve své službě nutně potřebuji vidět, že se mnou farníci jsou, ať ve chvíli, kdy o něco prosím, nebo když za farnost něco nabízím. Jen pak vidím ve své službě zde smysl. Pojed'te se mnou, nebude to jistě formalita, ale další Boží zásah do našich srdcí.

V té souvislosti chci vyjádřit vděčnost za dosavadní projevy velkorysosti mnohých farníků, vždyť od listopadu do května se na naše pastorační farní centrum (symbol 153) sešlo již 180 000,--Kč. 30 000,-- Kč za měsíc, kromě běžných kostelních sbírek, to je hodně mezi námi, kteří nejsme žádní boháči... Jsem vděčný všem, kteří se, Bohem vedeni, dávají jakkoli k dispozici do jakékoli služby, vždyť tato farnost by bez Vaší dobrovolné služby nemohla fungovat. Všechny projevy Vaší solidarity jsou mojí útěchou.

V neděli odpoledne jsem se omluvil z obvyklých pracovních povinností ve vězení. Zůstal jsem na faře, pak jsem zalezl do stínu na zahradě – na slunce jsem nemohl. Nechal jsem doznívat vše co se odehrálo v posledních dnech, četl jsem, se zalíbením se díval na to krásné zákoutí mezi kostelem a farou. Poslouchal jsem ticho a modlil jsem se. Celé hodiny. Takovou neděli jsem dlouho nezažil. Místo neustálé honičky se zastavit a nechat v sobě působit Boha. A uprostřed odpoledne jsem si najednou s jakýmsi zasvěděním uvědomil, že se začínám uzdravovat. Že odchází horečka, která mnou třásla, i když venku bylo skoro třicet stupňů, že se uvolňuje i úzkost v srdci a stres nahromaděné za poslední dobu. Že Bůh působí, pracuje na uzdravení mém, této farnosti, lidí v ní – Tebe i mě.

Na viděnou na společných cestách se zase těší

Kristův a Váš kněz František.

PETROVICKÝ SLUNOV RAT A „ZÁZRAČNÉ“ NASYCENÍ

Tak jsme na straně pět a teprve se dostává na redakční okénko. Takhle rozsáhlý úvodník jsme tady ještě neměli. A nejspíš ani tak působivý. Když jsem ho četl poprvé, také jsem se neubránil dojetí. Pak jsem však poprvé za celou dosavadní existenci Lastury zaváhal, jestli toto bude možné publikovat. Ani ne tak pro jeho délku, jako spíš proto, že mi přišlo, že v něm místy o.František dává příliš napospas nejzazší zákoutí své duše. A to nebývá vždy správně pochopeno. Jsou ale před námi prázdniny a tedy možná i trochu více času na přemýšlení a rozjímání. A protože náš vztah ke Kristu nemůže obejít vztahy k našim bližním, tak snad i trochu více času k čistému nahlížení do myslí a duší těch kolem nás. Takže to zkusme.

To, že návštěva o.Romualda připadla na den letního slunovratu, je celkem příznačné – vždyť on je pro tuto farnost také takovým “sluníčkem”. Na tuhle alegorii by se dal napsat celý traktát. Ze začátku ale bylo docela “zachmuženo”. Jak už o.František naznačil v úvodníku – hostů přijelo 16, což bylo asi 3x tolik, než jsme plánovali. A hlavně: Tento fakt jsme se dozvěděli v podstatě několik desítek minut před plánovaným příjezdem delegace. Začala se vkrádat panika. Leckdo z nás začal listovat v Bibli a hledat evangelium popisující zázračné nasycení zástupů. Podle očekávání jsme tam však onu potřebnou technologii neobjevili. Objevili se ale další a další farníci a žádný nepřicházel s prázdnou. Stoly se zaplnily a hosty (kteří navíc naštěstí přišli asi o hodinu později) bylo možné patřičně uvítat.

Mirek N.

Bude to stačit ???

foto:P.Jarešová

Stačilo !!!

NĚCO O NOVÝCH BOTKÁCH ?

To tady ještě nenajdete.
Musíte hledat dále.....

V NOVÝCH BOTÁCH NA STAROBYLOU POUŤ

Na ty boty si budu muset ještě zvykat. Já, který jsem byl zvyklý trávit pražské zimy v plátěných bagančatech, mám najednou chodit v kotníkových pohorkách. Šílené horko. Zvyknout si ale musím. Na loňské etapě cesty do

Santiago de Compostela jsem s teniskami tvrdě narazil. To

bylo pět puchýřů na jedné noze, na druhé ani jediný. Ve společnosti, která má v současnosti

silně v podvědomí Tolkienova Pána Prstenů, jsem svým stylem chůze pravděpodobně kdekomu připomínal pochodujícího skřeta.

Nedá se nic dělat, je třeba se přizpůsobit okolnostem a v nové obuvi ujít kus cesty,

abych si zvykl. Mimo jiné právě proto

jsem se rozhodl, že pouť na Svatou

Horu (tedy alespoň poslední zhruba

dvacetikilometrový kousek) absolvuji

raději pěšky než autobusem.

Vyrazili jsme 2. května po páteční

mši svaté. Účastníků bylo šest. Soňa Ida Váchalová, Martina Trnková, otec

František, Filip Jareš, Martin Miňovský a já. Ještě předtím jsem ale měl trable

s pláštěnkou, kterou jsem si nechal doma. A ono to zrovna vypadalo na nějaký

cůval (v rodině autora výraz pro velmi prudkou bouřku – pozn.red.). Hledali jsme, co

by se nechalo použít místo ní, a na faře našli hezký fialový deštník, který tam

zapomněla jedna farnice. Naštěstí byla ten den v kostele a půjčila mi ho. „Ha,

ha,“ chichotali se souputníci, „ten fialový deštník se k tobě krásně hodí.“

Nakonec mi ho záviděli. Zeptáte-li se jich přímo, budou se určitě vykrucovat, že

ne, ale já moc dobře vím, že jo. Po nějaké době si konečně přestali pohrávat

s myšlenkou, že se ke mně nebudou hlásit a vydali jsme se na cestu. Prozatím za

pomoci výtvarníků moderní doby, jelikož jsme ještě museli popojet autobusem

do Dobříše, kde jsme měli přespat v tamějším pastoračním centru. Bylo však

zamčeno a nikdo neotevíral. „Co teď? Vyzkoušeli jsme už všechny zvonky!“

Rozpačitě se na sebe díváme. Trávit noc pod oblohou, ze které ještě před

chvilkou prudce přšelo, se nikomu nechce. Naštěstí má otec František telefonní

číslo na zdejšího duchovního správce, se kterým si po kratičkém rozhovoru

domluví místo schůzky a vše je vyřešeno.

Vrátili jsme se na náměstí, kde jsme se setkali s otcem Michalem Němečkem, který se s námi přivítal a předal nám klíče. Ještě něco mi však chybělo. Měl jsem hlad. Nebyl jsem sám, kdo začal skučet. Filip měl také prázdný žaludek, a tak jsme si ještě skočili pro pizzu. Uvnitř jsme ale dlouho nezůstali. Bylo tam nakouřeno, a tak jsme si raději jídlo odnesli s sebou. Když jsme se najedli, udělali jsme průzkum duchovního centra, ve kterém jsme byli ubytováni. „Porozhlédněte se po nějaké inspiraci pro naše centrum,“ vyzval nás otec František. Díval jsem se kolem dokola a představoval si, jak by tato stavba posloužila u nás v Petrovicích. Ta naše pastouška, kde náš pan farář žije jako společenství, které se pro nedostatek prostoru schází i v kuchyni, v době duchovní obnovy i v sakristii a v kostele. Tady je to něco jiného. V přízemí je sál, společenská místnost, kuchyňka a hala, v prvním patře se nachází kanceláře, byt pro duchovního a ložnice pro dva hosty, dole mezi sklepy je i dílnička. Po prohlídce jsme skoro neměli co vytknout, pouze páter Michal si stěžoval, že se domem dosti nese hluk. Také jsme si prohlíželi trámy u stropu sálu. „To by mohla být místa k sezení pro fyzicky zdatnější farníky,“ napadlo mne. „Zdvojnásobila by se tak kapacita sálu. J“ Ještě bychom mohli přistavět nějaký rošt uprostřed,“ dodal otec František. Pak už jsme museli jít spát. Dámám jsme rozložili pohovku v pokoji pro hosty, my jsme jako gentlemani spali v přízemí na dlažbě.

Vstávat ve čtvrt na pět. Lepší denní start si nelze představit. Hrabu se ze spacáku, kolem ještě není vidět, když v tom sebou něco mrsklo za stolem. Co to má znamenat? V této místnosti jsem přece usínal sám! Byl to otec František. Dozvěděl jsem se, že Martin v noci chrápal tak usilovně, že se velebný pán přestěhoval raději ke mně. Když jsem pak procházel přes onu místnost, kde měli ostatní páni spát, zjistil jsem, že už tam je jen samotný Martin. Filip se radši zdekoval na chodbu. Nakonec se však vyspali všichni.

Není čas na otálení, naházíme do sebe snídani a vyrazíme. Okolo páté hodiny ještě není takový silniční provoz a navíc chceme volným tempem stihnout hlavní mši svatou v 11:00. Dámy vyrazily dopředu a my se s vyplazenými jazyky přizpůsobovali jejich tempu. Byly hlavními tahovkami vpřed po většinu pochodu až na drobný přehmat, kdy špatně odbočily. Musely se pak vracet, a my jsme mohli chvíli nabírat síly, než se vrátí a budeme znovu pokračovat v nastoleném tempu. Postupem času jsme narazili na cestu, která nám byla dobře známá. Šli jsme ji již loni cestou do Compostely. Dobře jsme si pamatovali na místa, kde jsme se zastavovali na občerstvení, kde jsme sušili spacáky i na jiné památné body předchozí pouti. Pár kilometrů před Příbramí se od nás otec František oddělil, jelikož potřeboval přidat do kroku, aby mohl při mši svaté koncelebrovat. My jsme na místo dorazili asi pět minut před začátkem mše.

„Tak tolik kněží pohromadě je k vidění jenom při obnovování kněžských slibů v katedrále sv. Víta na Zelený čtvrtek,“ pomyslel jsem si, když jsme zhlédli ten obrovský průvod. Hlavním celeberantem byl pan kardinál Miloslav Vlk. Když se člověk rozhlédne při podobných akcích kolem, ztrácí dojem, že křesťanů je v naší republice pomálu. Sjeli se lidé z celé diecéze. Například naše farníky jsme nezastupovali jenom my. Autobus, který byl vypraven pro naši farnost a zároveň pro ovečky páterů Krajla a Hrácha z Kunratic, přijel již před námi, takže naše farní stádečko na této akci nakonec čítalo 20 hlav. Není se čemu divit.

Svatá Hora je velice významné a přitažlivé místo, zvláště pro početnost uzdravení, která se tu dějí zásluhou mocné přímluvy panny Marie. Nad tímto místem je skutečně znát Boží přítomnost.

Po mši svaté jsme se naobědvali a pak jsme se zbylými farníky nasedli do autobusu, abychom ještě zhlédli památník Vojna. Je to hrůzyplný odkaz minulosti, pracovní tábor, který byl vystavěn po 2. světové válce pro německé vězně, kde byli za komunistického režimu věznění političtí vězňové, kteří zde strávili dlouhé roky života, mnozí zde i svůj život dokonali.

Návrat domů probíhal v příjemné atmosféře. Nejdříve jsme zajeli do Kunratic, kde se s námi rozloučili zdejší farníci, poté nás

autobus zavezl až k našemu kostelíku, kde byla v 18 hodin sloužena mše svatá. Zde jsme mohli ještě poděkovat Pánu za jeho milosti, kterých se nám dostalo během pouti. Opět se potvrdila moje zkušenost, že se z podobných akcí navracím vždy velmi dobře naladěm.

Jirka Fischer

foto: <http://svata-hora.cz> (boty autor a majitel)

Pozn.red.: Dotyčná „choulostivá“ pasáž o trochu hlučnějším způsobu spánku je publikována s Martinovým souhlasem. Redakce si jeho velkorysosti velmi váží a prosí, aby nikdo této jeho důvěry nezneužil. Děkuje.

PETROVICKÉ LETNICE – 17.5.2008

Pečeť Ducha svatého skrze vkládání rukou otce biskupa Karla Herbsta letos přijali Václav Šika a Jiří Fliedr.

Následné setkání pak proběhlo takříkajíc „v duchu osvědčených tradic posledních let.“ Nemohl tedy chybět ani už legendární vládce (nejen) kulinařských můz - Luboš Malý (**J** - obr.vpravo)

foto: J.Němcová

JE TO TADY DOBŘE NASTARTOVANÉ

Rozhovor s otcem biskupem Karlem Herbstem před biřmováním 17.5.2008.

Lastura: *Otče biskupe, do naší farnosti jste zavítal opět po dvou letech. Lze vypožorovat nějaký rozdíl ve Vašich dojmech z tehdejší a letošní návštěvy v naší farnosti?*

o.K.Herbst: Rozdíl je především v tom, že jsem se při pohledu na provoz vaší fary definitivně utvrdil, že je nutné postavit zde něco nového. Je to nezbytné. Když tady byl P.Kalík, spokojil se s tím, ale na současný provoz to chce skutečně něco nového.

Z technického hlediska určitě, ale tou otázkou jsem spíš mířil na dojmy z atmosféry v naší farnosti.

Myslím si, že P. František Převrátil má dar dávat lidem dohromady, vycházet jim vstříc a přát všemu dobrému. Takže v tom smyslu je to dobře nastartované.

Měl byste z hlediska nejpalcivějších aktuálních potřeb naší církve a diecéze pro nás nějaké doporučení nebo otcovskou radu, kterou bychom mohli zprostředkovat našim čtenářům resp. všem farníkům?

Zdá se mi, že Arcibiskupství pražské hodně přeje a hodně si slibuje od těch farností, které jsou na okraji Prahy (je to takový věnec kolem dokola celého města), protože se všude staví a všude je víceméně šance, že lidí tam bude spíš přibývat než ubývat. I pan kardinál žádá, abychom na to byli připraveni, abychom s tím počítali a lidem v těchto oblastech vycházeli vstříc. Proto třeba i tato (petrovická) farnost je středem zájmu ze strany arcibiskupství.

Jestli můžeme, teď něco k Vaší osobě. Vy jste profesně začínal u „mašinek“ jako elektrotechnik. Zůstal ve Vás z této doby nějaký hlubší vztah k této oblasti? Že by se vlaky pro Vás staly koníčkem, nebo jste se k nim alespoň rád vracel?

Ani ne. Sice mě to přitahuje, ale nezbyvá na to naprosto čas. Loni jsme si s kamarády vzali asi čtyři dny dovolené a jeli jsme parním vláčkem z Rakouska přes Bystřici až do Obrataně, po té úzkokolejce. Okna vláčku byla otevřená, saze na nás padaly, byli jsme dost špinaví a nakonec jsme si řekli: „Bylo to krásné, ale mohlo by to stačit“.

Při další Vaší životní štaci jste se poprvé sešel s panem (tehdy ještě ne) kardinálem Vlkem „pod jednou firmou“ a sice v národním podniku Úklid při mytí oken výkladních skříní. Vy jste tam nastoupil o něco dříve. Radil jste mu jako „mazák“ nějaké triky a „fígle“ pro tuto práci?

To ani ne, jenom jsem ho týden zaučoval. Tam žádné „fígle“ nebyly. Je to práce, která moc nepovznáší, spíš taková rutina.

Vidíte v salesiánských řadách nějakého dalšího kandidáta na biskupský úřad?

Naprosto ne! To není na pořadu dne. Nehledě na to, že když už mezi biskupy nějaký salesián je, tak je to, jak se říká, až až... Je jeden kapucín, jeden premonstrát, pan biskup Liška býval redemptorista, pan biskup Duka je dominikán – řeholníků dost.

Pro našince v tom bývá někdy trochu dilema – rádi takové osobnosti vidíme v biskupském úřadě, ale na druhou stranu po nich často zůstává citelná mezera v té každodenní soustavné pastoraci mezi lidmi. Jak časté máte kontakty s Vaší poslední farností ve Fryštáku?

Dost časté. Objevím se tam asi třikrát do roka. Oni za mnou také jezdí. Domnívám se ale, že služba biskupa je také služba pastorační, svým způsobem také důležitá.

I mezi zdejšími farníky se najdou „odchovanci“ Vašich pověstných „chaloupek“ – možná tady některého potkáte i dnes. Předpokládám, že podobné aktivity (i když asi v trochu jiné a méně konspirativní podobě) pokračují i dnes.

Pokračují, ale dnes má každé salesiánské středisko vlastní chaloupky. Dříve se mnoho věcí organizovalo z Prahy, zatímco dnes má každé salesiánské středisko vlastní možnosti, díky tomu se celková nabídka těchto akcí rozšiřuje.

Pokud to není tajné, kam se letos chystáte na dovolenou?

Týden do hor a týden do Francie. Těmi horami myslím Alpy, nejsou daleko a množství túr je v nich nepřeborné.

Pro Francii máte nějakou zvláštní slabost?

Ano, slabost. Francie také patří mezi kolébku křesťanství v Evropě. Každý rok týden a pokaždé do jiné oblasti. Někdy slyším, že to na týden nestojí za to. Ale co se dá dělat, když času není nazbyt.

Tak ať se Vám dovolená vydaří a snad už nebude moc pršet ani na to naše dnešní setkání.

Ale to je dobré, když se každý den zalije. Všechno potom tak krásně pookřeje. Když se spustí liják, tak si vždy představím ty země, kde třeba půl roku neprší a vždy si přitom říkám: „Hospodin nám žehná“! Voda je základ života.

Děkuji moc za rozhovor.

Rádo se stalo

M.Nedoma

foto: J.Němcová

MODLITEBNÍ VYCHÁZKA

V sobotu 31.5. dopoledne jsme se skupinou asi 15 křesťanů – malých i větších (z místního Křesťanského Společenství) vyšlápli na modlitební vycházku.

Pozvání z naší farnosti přijal náš farář a bratr František, bratr Jan Trnka a já – sestra Eva. Slunce nám vydatně svítilo na cestu místním lesoparkem, kde jsme několikrát zastavili ke společné modlitbě.

Chválili jsme našeho Pána, děkovali mu a prosili ho. Zvláště jsme v jeho jménu žehnali Petrovicím a okolí. Asi po hodině a půl jsme se rozloučili a pokračovali každý svou cestou dál.

Eva Stará

Volby do pastorační rady farnosti

1.6.2008 po obou mších sv. probíhaly v naší farnosti volby do PRF. Pro nové pětileté období jsme volili 4 členy PRF z celkem 9 kandidátů. Bylo odevzdáno celkem 89 platných hlasovacích lístků s celkem 345 hlasy. 2 hlasovací lístky nebyly upraveny regulérním způsobem, tudíž byly neplatné.

A výsledky jsou následující:

Na 1. místě : Ing. Miroslav Nedoma - 73 hlasy

Na 2. místě : JUDr. Jaromír Jirsa - 65 hlasů

Na 3. místě : MUDr. Jiřina Němcová - 47 hlasů

Na 4. místě : Jiří Fischer - 40 hlasů

Na 5. místě se umístil Ing. Roman Farion s 36 hlasy a otcem Františkem Převrátilem, administrátorem farnosti, byl jmenován rovněž za člena nové PRF.

Členy PRF se dále automaticky stávají také o. František a Ing.Bc.Bc. Pavlína Čančarová.

Ostatní kandidáti se umístili v následujícím pořadí a do pastorační rady farnosti tedy zvoleni nebyli:

Miloslav Pirkel - 27 hlasů

Ing. Vladimír Obrátil - 26 hlasů

Mgr. Marie Křížová - 18 hlasů

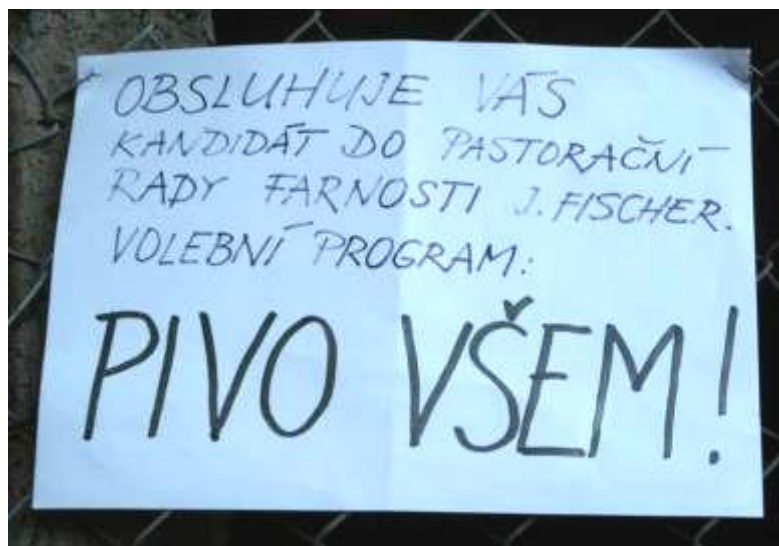
RNDr. Petra Havelková - 13 hlasů

Všem kandidátům děkujeme za jejich ochotu dát se farnosti k dispozici, za ochotu a připravenost obětovat svůj drahocenný čas a dát všanc své síly, zvoleným kandidátům k jejich zvolení srdečně blahopřejeme, těšíme se na určitě radostnou spolupráci a - nu Pán Bůh ať nám všem při tom budování Jeho Království tady u nás v Petrovicích pomáhá.

Pavlína Čančarová

Kandidáti ve svých volebních programech kladli důraz na různé priority. Tento patřil beze sporu k těm úspěšným... J

foto: J. Němcová

Nová pastorační rada farnosti stojí (doslova i obrazně) před starým a asi největším problémem a úkolem – farou (pastoračním centrem) a jejím optimálním řešením.

***Zápis z ustavujícího zasedání
pastorační rady římskokatolické farnosti
u kostela sv. Jakuba Staršího Praha 10 - Petrovice***

Datum konání: 10.června 2008

Místo a čas: fara - Edisonova 17, Praha 10 - Petrovice, v 19.00 hod.

Přítomni bez titulů: Pavlína Čančarová, Roman Farion, Jiří Fischer, Jaromír Jirsa, Miroslav Nedoma, Jiřina Němcová, Miloš František Převrátíl

Program :

- **Uvedení členů** nové rady se slibem se konalo při mši svaté, která předcházela zasedání.
- **Volba funkcionářů farní rady:**

Místopředseda: Návrhy: R. Farion – návrh nebyl přijat ze strany navrženého
M. Nedoma
J. Němcová

Hlasování: **M. Nedoma** **5 hlasů**
J. Němcová 2 hlasy

Sekretář: Návrhy: J. Němcová
P. Čančarová

Hlasování: **J. Němcová** **5 hlasů**
P. Čančarová 2 hlasy

Člen ekonomické rady:

Návrhy: P. Čančarová
R. Farion

Hlasování: **P. Čančarová** **5 hlasů**
R. Farion 2 hlasy

Funkci **předsedy pastorační rady** zastává v souladu se Stanovami pastoračních rad pražské arcidiecéze **P. Miloš František Převrátil**

Místopředseda: **M. Nedoma**

Sekretář: **J. Němcová**

Člen ekonomické rady: **P. Čančarová**

- Proběhla informace o složení **ekonomické rady farnosti**. Byl podán návrh na jmenování ing. Jana Kárníka za člena ekonomické rady. Tento návrh byl doporučen. Zároveň bylo doporučeno ukončení členství v ekonomické radě Ing. Plosovi a Ing. Skládalovi.
- Předběžně byly zvoleny termíny pro další zasedání pastorační rady farnosti. Zasedání by mělo probíhat každé druhé úterý v měsíci. Na konci každého zasedání bude domluven a potvrzen další termín dle potřeby farnosti a dle možnosti jednotlivých členů.
- Proběhlo seznámení členů PRF o stavu jednání o přípravách vybudování farního centra na úrovni ÚMČ a AP.
- Byl vypracován předběžný plán akcí:
 - ⇒ 21.6. přijede do naší farnosti Otec Romuald
plánovaný příjezd 15.00 - přivítání s farníky
16.00 setkání s paní starostkou, poté povídání o životě ve farnosti
18.00 mše svatá
pohoštění: po neděleních bohoslužbách budou v ohláškách požádáni farníci o spolupráci. /R. Farion, J. Fischer/
 - ⇒ farní dovolená proběhne od 29.6. do 6.7.
 - ⇒ pokračování poutě do Santiaga de Compostela 13.-26.7. - v letošním roce je plánována etapa od Šumavy k Alpám
 - ⇒ poutní slavnost s agapé 27.7.
 - ⇒ od 22.8. nás otec Romuald zve na víkend před poutní slavností sv. Bartoloměje do Kudowa Zdrój - 24.8. na poutní slavnosti bude hlavním celebrantem o. František kunratická farnost zve na pouť do Želivu a na Křemešník 20.9.
28.9. bude jako každoročně svatováclavská pouť
- Pokračování 3. pátků: 19.9. téma Tobruk
17.10. téma historie celibátu
14.11. s tématem o listopadových událostech
- Farní shromáždění je naplánované na 23.11.2008 od 14.00 u Čouků
- Narozeniny farnosti společně oslavíme 17.1. 2009 při mši sv. od 10.30 a následně od 14.00 – místo bude upřesněno.

Příští setkání: 9.9. 2008

Zapsala: J. Němcová

redakční zadní vrátka

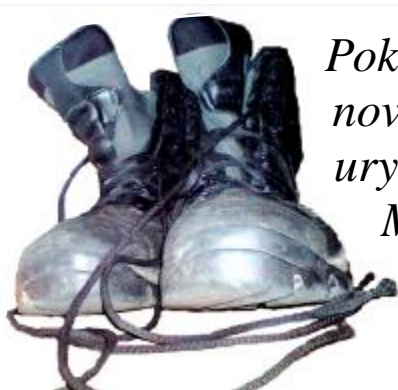
(aneb když Okénko nestačí)

Tak jsme se přes různé vážné i lehce letně „bulvární“ příspěvky propracovali na tuto poslední stranu. Vy už jste nejspíš mezitím zjistili, že jsme opět sáhli k variantě vložené přílohy (v elektronické verzi jsme ji ovšem zařadili až na konec – tedy až za tento článek), plně různých pozvánek, oznámení a hlavně kalendáře na další období. Takže si můžete podle potřeby tyto údaje někde doma vyvěsit, aniž byste si narušili ostatní obsah čísla. Není vyloučeno, že (podle průběhu výroby) bude tato příloha distribuována i o něco dříve samostatně. Finalizace tohoto čísla je opět trochu hektická, ale vypadá to, že to oproti loňsku stíháme o nějaký den rychleji a dokonce snad ani nebude tentokrát třeba s ním jezdit na Slovácko a zapřáhnout „farní dovolenkáře“ do finální kompletace.

I během prázdnin najdete všechny důležité aktuální informace (a možná i průběžné reportáže z prázdninových akcí) na farních webových stránkách: <http://petrovice.cestaprirody.cz>. Tak je nezapomeňte sledovat, ať vám neuniknou třeba i další osudy Jirkových botek, které také rozhodně nebudou o prázdninách zahálet.

Jako každoročně uvítáme vaše vlastní prázdninové postřehy a zážitky. Psát (i třeba posílat obrázky) můžete na obvyklé kontakty (uvedené dole v tiráži) do 30.8.2008. Krásné léto!

Mirek N.

Pokud ještě pořád nic nevíte o těchto Jirkových nových botách, museli jste něco přehlédnout a urychleně se vraťte na str.6.

My ostatní teď pečlivě obujeme svá chodidla i duši a vyrazíme za letošními prázdninovými zážitky. Ať jsou co nejkvalitnější, Vám přeje

redakce

LASTURA, č.18/2008, pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost u kostela sv.Jakuba Staršího, Edisonova 17, 109 00 Praha 10 – Petroviče, web: <http://petrovice.cestaprirody.cz>

Bankovní spojení: Poštovní spořitelna, č.ú. 188731509/0300. Fond na farní centrum: var.symbol 153.

Kontakt na duchovního správce: tel: 222956361, GSM: 776252251, prevrat@volny.cz

Kontakt na redakci: lastura@email.cz . Uzávěrka dalšího čísla: 30.8.2008.

Redakční rada tohoto čísla: P.M.F.Převrátíl, M.Nedoma, A.Nedomová ml.

Poděkování všem přispěvatelům a Mgr.Jiřímu Vonešovi za poskytnutí grafiky sv.Jakuba.

Náklady na výrobu jednoho výtisku: 10,- Kč

HONZÍKOVA CESTA POKRAČUJE

S pozdravem všem petrovickým farníkům, zároveň také jako poděkování za podporu i modlitby při hledání mého povolání, posílám farnosti pozdrav z Královské kanonie řádu premonstrátů v Praze na Strahově, kde jsem přítomen v klášteře jako kandidát a dá-li Pán, v září zahájím noviciát jako frater XY Roškota O.Praem.(jméno dodám později dle rozhodnutí pana opata).

S přáním příjemně prožitých prázdnin a dovolených, strávených v Boží blízkosti, přeje a v modlitbě vzpomíná

emeritní kostelník Jenda Roškota

...A POKRAČUJE I CESTA NAŠÍ NEZAPOMENUTELNÉ A OBLÍBENÉ EX-REDAKTORKY:

S radostí oznamujeme, že si udělíme svátost manželství

v sobotu 26. července 2008 v 11.00

při mši svaté v kostele Povýšení sv. Kříže, Na Příkopě, Praha 1.

Antonín Toměček a Monika Riedlbauchová

Laječická 864/11, Praha 8 - Dolní Chabry

ROZLOUČENÍ

V neděli 22.června 2008 po velmi těžkém životě a dlouhé těžké nemoci zemřela ve věku 83 let paní **Emilie Švábová**, která od mládí navštěvovala náš kostel. Rozloučili jsme se s ní v pátek 27. června 2008 na místním hřbitově

**Pravidelné bohoslužby
v období 29.6.-31.8.2008:**

neděle: 10.30 hod.

čtvrtek a sobota: 18.00 hod.

Výstav Nejsvětější svátosti – ve čtvrtek po mši sv. do 19.30 hod.

⇒ již v neděli 29.6. mše sv. pouze v 10.30 hod.

- od neděle 29.6. do neděle 6.7. **farní dovolená** ve Starých Hutích
- od 13.7. do 26.7. další etapa **poutě do Santiago de Compostela**
- 27.7. - neděle – **poutní slavnost sv. Jakuba Staršího** a farní svatojakubské agapé spolu s pěšími poutníky po návratu
- 15.8. - pátek – **slavnost Nanebevzetí Panny Marie** – 18.00 mše sv.
- od pátku 22.8. do neděle 24.8. - **pout' do Kudowa Zdrój**, tam **v neděli od 16.00 česko-polská poutní mše sv. ke cti místního patrona sv. Bartoloměje**

Upozornění na program od září:

- 19.9. (3.pátek) – 19.00 – další přednáška historika PhDr.Jiřího Friedla, o účasti československých vojáků v bitvě u Tobruku
- 20.9. - sobota – autobusový zájezd do Želiva (premonstrátský klášter, v 50.letech internační tábor pro řeholníky, později protialk. léčebna) a na poutní místo Křemešník (spolu s farností Praha Kunratice)
- 24.9. - středa – první setkání náboženské výchovy – pro přihlášené děti - od 16.30 do 17.45 hod.

Co se všechno ve farnosti děje:

- setkání starších věkem, i když mladých duchem - 3. čtvrtek v měsíci v 16.00 hod. - na faře
- schůzky prezidia Mariiny legie - v úterý v 19.15 hod. na faře
- agapé - 3. neděli - neformální setkání po druhé mši sv.- na faře nebo okolo ní

ŽIVÝ RŮŽENEC

Na konci letních prázdnin doběhne další 20tíměsíční cyklus Živého růžence v naší farnosti.

Dnem 1.září 2008 vstoupíme do **nového cyklu**. Protože o prázdninách nás pohromadě asi mnoho nebude, chtěla bych vás už nyní pozvat ke společné cestě této modlitby. Živý růženec se modlíme tak, že každý člen se denně modlí jeden desátek, každý má přidělené pro celý měsíc jedno z tajemství a to se s novým měsícem změní a posune tak, jak jdou růžencová tajemství logicky za sebou. Takže celé společenství Živého růžence se vlastně spolu denně pomodlí celý růženec. Prosím tedy stávající a zvu nové členy, aby se mi hlásili, chtějí-li s námi pokračovat nebo nově se k nám připojit. Zájemcům ráda vysvětlím podrobnosti.

Kontakt: Blanka Pitřincová e-mail: blankapitrincova@seznam.cz, nebo je též možné se zapsat do seznamu na nástěnce vpravo vzadu v kostele

NÁVŠTĚVA O.ROMUALDA A POUŤ DO KUDOWA ZDROJ

Jak už jste si na několika místech v tomto čísle mohli přečíst, o Romuald zve naši farnost od pátku 22.8. do neděle 24.8.2008 na návštěvu jeho farnosti do lázní Kudowa Zdrój, která bude mít své vyvrcholení v neděli od 16.00 hod česko-polskou poutní mši sv. ke cti místního patrona sv. Bartoloměje.

Aby bylo možné dát včas vědět o.Romualdovi nároky na ubytovací kapacity a také přiměřeně zorganizovat dopravu, prosíme zájemce o tuto akci, aby se přihlásili do 10.8.2008 (ale čím dříve – tím lépe) na mail: lastura@email.cz nebo na mobil: +420 605 235 538 nebo o.Františkovi.

Je třeba nahlásit nejen počet zájemců, ale i časový rozsah jejich návštěvy (od pátku do neděle, so+ne nebo pouze v neděli na pouť).

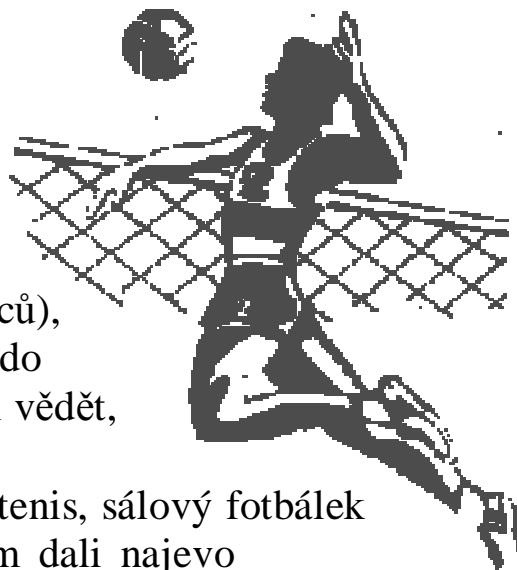
Těšíme se na početnou účast.

FARNÍ SPORTOVÁNÍ

V ZŠ Praha – Petrovice (Dopplerova) bude v příštím školním roce možnost pronájmu tělocvičny pro farní sportovní aktivity. I když tato nabídka je zatím nezávazná (a závisí především na rozsahu zájmu dosavadních nájemců), abychom mohli aktivně a zodpovědně vstoupit do porcování pronajímaných kapacit, je třeba předem vědět, jestli je o tuto možnost vůbec zájem.

Proto prosíme všechny zájemce o volejbal, stolní tenis, sálový fotbálek či jiné formy farního tělocvičení, aby svůj zájem dali najevo nejpozději do **12.července 2008** na mail: lastura@email.cz nebo na mobil: +420 605 235 538.

Protože se uvažuje i o speciálních programech pro děti (dle věku i počtu zájemců), týká se tato nabídka všech věkových skupin a výkonnostních úrovní.

Turistický oddíl KONDOŘI

Salesiánské hnutí mládeže Praha – Uhříněves

Působíme v okolí Prahy 10 a jsme součástí kroužků od Salesiánského hnutí mládeže v Praze Uhříněvsi.

V současné době se náš oddíl rozrůstá o nové členy ve věku od 7 do 12 let.

Od září budeme mít každý týden schůzky a jednou za měsíc výpravu. Vše pak vrcholí letním táborem.

Rádi bychom mezi sebou přivítali i děti z vašeho okolí, které nemají podobnou aktivitu.

Za vedoucí oddílu Sup

Kontakt: Jan Musil (Sup) | Livornská 442, Praha-10 109 00 | Tel.:776642929
E-mail: musil_jan15@volny.cz
<http://kondori.kvalitne.cz>

